

i hvert Tilfælde kan det ærede Medlem ikke være i Tvivl om min Mening ligeoverfor Spørgsmaal om Gyldigheden af den provisoriske Finantslov, og den Stilling, som jeg derefter har indtaget til Ministeriet med Hensyn til de aarlige Finantslove. Jeg slutter med at sige, at jeg foretrækker at stemme for Flertallets Indstilling, fordi det forekommer mig, at det Spørgsmaal, som maa komme bagefter, og om hvilket Ordføreren sagde, at han udtrykkelig forbeholdt sig, hvorvidt Anklage burde reises mod Ministeriet eller ikke, bør forbeholdes en senere og mere effektiv Afgjørelse.

Høgsbro: Jeg skal ikke inklude mig paa Spørgsmaalet om Indstillingerne, enten man skal vælge den ene eller den anden Form. Det er selvfølgelig, at vi Statsrevisorer, som have gjort Indstilling om, at Statsregnskabet i sin Helhed ikke skal passere, maa slutte os til Udvalgets Flertal, som har billiget denne Indstilling. Den ærede Ordfører har udvirket og begrundet Flertallets Standpunkt, og jeg skal henholde mig dertil. Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) fremsatte imidlertid en Indvending mod Motiveringen af vor Indstilling, som ikke, saavidt jeg hørte, blev inibegaaet af den ærede Ordfører, og som jeg derfor vil tillade mig at sige et Par Ord om. Han anseede meget over, at vi i vor Motivering havde sagt, at den saakaldte foreløbige Lov af 12te April 1877 var kjendt ugyldig ved Rigsdagens Beslutning af 7de November og derfor var ude af Stand til at være Hjemmel for den forudgaaende Tid. Denne hans Anskuelse om, at en som foreløbig udstedt Lov, og navnlig, den nævnte Lov, ikke taber sin Gyldighed for den forudgaaende Tid ved Rigsdagens senere paafølgende Forkastelse, har jeg godt kjendt fra tidligere Forhandlinger her i denne Sal. Den er bleven modsagt fra flere Sider; men det har ikke kunnet overraske, at den atter er fremkommen fra det ærede Medlem, da han heller ikke tidligere har ladet sig paavirke af de fremsatte Indvendinger derimod. Derom skal jeg ikke optage Striden, men kun sige, at det ikke blot er i denne Sal eller hos mine politiske Meningsfæller, at hans Anskuelse har fundet Modsigelse. Ogsaa en Statsretsklærer ved Kjøbenhavns Universitet, hvis Anskuelser angaaende foreløbige Finantslove man ellers fra Folketingsets Flertals Side har været tilbøielig til at anse for vigtige, er i saa Henseende af en anden Anskuelse end det ærede Medlem. Jeg sigter til Professor Golds Statsforfatningsret, hvori det uvikles, at en foreløbig Lov ikke maa betragtes som endelig Lov, og derfor ikke kan være uafhængig af Rigsdagens Forkastelse. Jeg skal tillade mig at oplæse en enkelt Sætning, som findes I, 220: „Hvis man antager, at den foreløbige Lov i ethvert Tilfælde har

definitiv Gyldighed, indtil den forkastes, vilde Kongen i Virkeligheden have Ret til for et begrændset Tidspunkt at give endelige Love“. Hvis altsaa Rigsdagens Beslutning, hvorved den forkaster en Lov, ikke skulde have tilbagevirkende Kraft paa Lovens Gyldighed, havde Kongen i Virkeligheden Ret til i en begrændset Tid at give endelige Love, og det kunde være i høj Grad farligt for Rigsdagens lovgivende Virksomhed.

Ninestad: Jeg vil tillade mig at gjøre det ærede Medlem, der nys talte, opmærksom paa, at det var et overmaade uheldigt Sted, hvor han var kommen til at standse i sin Læsning af Golds Statsforfatningsret. Jeg betragter slet ikke Golds Statsforfatningsret som nogen kanonisk Ret, saaledes som flere ærede Medlemmer af dette Thing gjøre. Skjøndt denne Forsatter jo senere fra en vis Side er bleven kanoniseret, saa betragter jeg dog ikke hans Bog som nogen kanonisk Bog, men hvad dette Punkt angaar, falder hans Mening ganske sammen med den Mening, som her er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) og i Betænkningen af mig. Naar man ikke læser længere end til det Punkt, hvortil det ærede Medlem kom, saa har Gold nemlig ganske vist anført en hel Del Grunde for, at den foreløbige Lovs Forkastelse maatte medføre, at dens Virkning bortfaldt for den Tid, som var gaaet forud for Forkastelsen; men naar man læser lidt videre, saa vil man finde, at der staar nederst paa Side 220 — det, som det ærede Medlem oplæste, staar ogsaa paa Side 220, men han maa ved en uheldig Omstændighed være bleven forstyrret i sin Læsning, saa at han ikke er kommen til Slutningen af Siden — Følgende: „Den nævnte Anskuelse“ — nemlig den Anskuelse, som det ærede Medlem oplæste — „kan imidlertid ingenlunde billiges. Foreløbig kan bemærkes, at en saa indgribende Virkning dog ikke kunde tilskrives enhver Forkastelse af Loven, men kun den, der hvilede paa en bestemt Misbilligelse af, at Loven overhovedet var bleven udstedt.“ Endvidere hedder det senere paa Side 221: „Vigesom allerede denne Omstændighed vækker nogen Betænkning ved den fremsatte Anskuelse, saaledes ere de fra Samme anførte Grunde heller ikke afgjørende.“ Derfor siger han ogsaa udtrykkelig henimod Slutningen, at den foreløbige Lov — naturligtvis forsaavidt, som den i og for sig er lovlig og gyldig udstedt — er gjældende Lov saalange, indtil den bliver forkastet, og dens Forkastelse af Rigsdagen kan ikke medføre, at alle de Virkninger, som ere indtraaede, skulde være bortfaldne. Det vilde jo ogsaa i mange Tilfælde kunne føre til de mest uheldige Resultater, navnlig ved en foreløbig Lovlov eller en foreløbig Skattelov, naar den